

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 17 FEBRUARIJ 1877

Ingezonden stuk.

Mijnheer de Redacteur!

't Doet me groot genoegen, dat ik een bondgenoot heb gekregen, die me wel een handje wil helpen om op te sporen, welke toch de oorzaken zijn van het toenemend getal leerlingen op de bijz. school. Het gekste van 't geval is maar, dat hij mijne gronden niet kan aannemen, en tegen de eene - 't gebrek aan hulponderwijzers - bepaald opkomt. Werd ik niet tot spreken genoopt, uit vrees, dat aan mijne waarheidsliefde zou worden getwijfeld, indien ik 't zwijgen bewaarde, 'k zou mijne pen laten rusten, want de "ingezetene van H." lokt een strijd uit, die, zeer tegen mijn zin, een min of meer persoonlijk karakter moet aannemen. Mijn bestrijder kan niet ontkennen, dat er gebrek aan hulppersoneel heeft bestaan en nog bestaat, maar men kon ze missen. In 't afgetrokken beschouwd, is zijne bewering, op zijn minst genomen, hoogst zonderling en juist een kolffe naar de hand van hen, die uit "welbegrepen" zuinigheid, kweekelingen als onderwijskracht liefst boven elken aanval verheven zien. Hij zal me tegenwerpen, dat we niet hebben te doen met die zaak in 't algemeen, maar met een bijzonder geval, nl. alleen met de school te Hijkersmilde, daar hij die te Kloosterveen buiten spel wil laten.

Hij prijst de adsistentie, die den hoofdonderwijzer aldaar door zijne dochter werd verleend, en onthaalt ons op gezegden van de ouders. 'k Wil niet de vraag stellen of deze juist altijd zoo bevoegde beoordeelaars mogen heeten, en ook zijne mededeeling daaromtrent zal ik als eene bewezen waarheid aannemen, daar ik den schijn niet op me wil laden, alsof het in mijne bedoeling lag de adsistentie in genoemde school ook maar eenigszins te beleedigen.

De vraag zou anders nog al voor de hand liggen, waar de dochter van den heer *Meijering* hare kennis in zake *onderwijs*, heeft opgedaan, daar ik er nooit van heb gehoord, dat ze hiervan vroeger werk maakte, of 't moest zijn, dat bij eene vacature hare hulp werd ingeroepen.

'k Zou die vraag niet hebben gesteld, indien de "ingezetene van H." niet in eene vergelijking was getreden tusschen het onderwijs door haar gegeven en dat van een jong hulponderwijzer. Hij schijnt van oordeel te zijn, dat het talent om te onderwijzen eene aangeboore schoonheid is, die met de jaren grooter wordt, onverschillig of de bezitter of bezitster van dat talent al dan niet bij 't onderwijs werkzaam is. Die denkwijze staat hem natuurlijk vrij, maar 't is mijne zaak of ik die wil deelen, en dat doe ik niet. Ik geloof, dat een jong, goed ontwikkeld onderwijzer verre is te verkiezen boven een meer bejaard persoon, die zoo te hooi en te gras eens voor de banken wordt geplaatst. Dat verschil van opinie zou ik den "ingezetene van H." niet ten kwade duiden, maar ik vind het wat heel onfatsoenlijk - om geen leelijker woord te gebruiken - dat hij, ten einde de eene persoon te verheffen, den andere beleedigingen gaat toevoegen.

Na zijne treffende tirade over "een hulponderwijzer, die als 't ware pas van de schoolbanken komt", vertelt hij heel leuk, dat er nu in '77, terwijl er een hulponderwijzer is, een paar leerlingen naar de bijzondere school zijn overgelopen. Wel een bewijs, niet waar? dat die hulponderwijzer niet opgewassen is tegen de dochter van zijn patroon.

't Is maar jammer, dat in '77 juist de schoolgeldheffing weer is ingevoerd, zoodat dit bewijs magtig veel weg heeft van eene ongegronde insinuatie tegen den hulponderwijzer, maar niets anders doet dan de waarheid aantonen van mijne bewering, dat nl. de bijzondere school van de schoolgeldheffing op de openbare profiteert. Wat hij verder vertelt van 't lokken der leerlingen naar eerstgenoemde school door hun te verzekeren "gij hoeft geen cent schoolgeld te betalen" is nog al een bewijs, te meer, dat het "schoolgeld" een hoofdrol speelt, al verkiest hij dit "eene geheel andere reden" te noemen.

Zou 't niet ridderlijk en zelfs zijn pligt zijn een paar bewijzen aan te brengen voor 't geen hij beweert omtrent dat rondsnuffelen van 't bestuur der bijzondere school, om een haasje of een patrijsje op te sporen?

Smilde, 14 Febr. '77

De inzender van 't berigt van 6 Febr.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 7 FEBRUARIJ 1877

Ingezonden stuk

Mijnheer de redacteur!

Ik ben zoo vrij voor het volgende een plaatsje te vragen in uwe courant en zag daarop gaarne antwoord van iemand, die met de tegenwoordige schoolwet bekend is.

Mijn eerste vraag is deze: Zijn ouders, die hunne kinderen op de school laten inënten, *verplicht* toe te laten, dat andere kinderen uit de pokken hunner kinderen worden ingeënt?

Mijn tweede vraag is: Indien de ouders daartoe verplicht zijn, welke straf is dan bepaald, indien iemand weigert het toe te laten?

Gaarne had ik op bovenstaande antwoord in uw blad.

S., 31 Jan. 1877.

Een vriend van onderwijs.